

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SIDSKENSANG

Citation: Aarestrup, Emil: "SIDSKENSANG", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid57411/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

SIDSKENSANG.

Du er, min Tro, en underlig Pog,
Saa fiin og klog,
Du læser saamangen Lærdmands Bog,
Og dog —

Og dog har du hverken Mod eller List;
Hvad blir det tilsidst?
At sukke og see paa en Rosenqvist —
Jovist!

Dertil maa nok høre en dygtig Forstand.
Ei, ei! hvor kan
En Pige faae Lyst til saa underlig Mand,
Som han?

At hænge ved Bogen Nat og Dag,
Sig selv til Plag',
At hilse sin Smukke med Hatten, i Mag:
God Dag!

En ypperlig Sag! et Fjog af Student!
Kun lidet bekjendt
Med det, hvormed en Pige er tjent,
Er tjent.

At skrive et Vers, og Citharen slaae —
Naa, naa! lad gaae! —
Er godt, men ei nok! det maae vi forstaae,
Vi Smaa.

Vel klæder det smukt, at Herren er bly;
Men ræddes og flye,
Naar Glutten er ene, og Skoven har Ly:
O fy!

Saa har vi Fugle en anden Maneer;
Man seer, man leer,
Forfølger hinanden, og kyskes og be'er
Om meer.

Om mig selv at tale, jeg lystige Dyr,
Jeg holder ei Styr
Paa Hjertet, naar først det ret fanger Fyr,
Fanger Fyr.

Jeg saae en Glut, en nydelig Glut,
En Gjærdesmut,
Og var i den yndige, søde Snut
Strax skudt.

Men bie til jeg fik Præstekald —
Gud trøste os all! —

Med Kysen og Kurren; den Lykke, saafald,
Var smal!

Jeg fløi i Busken fra Qvist til Qvist,
Jeg sang: pist! pist!
Og fanget var hendes Hjerte saavist
Tilsidst.

Vi sladdrede sammen, vi sang, vi loe,
Saa hjertensfroe,
Vi kyssed hinanden saa tidt, maa du troe,
Vi to.

Høistærede! gjør du ligesaa;
Det lykkes maa!
Der seer jeg den søde Pige jo staae:
Nu gaae!
